

Man gik først til dagsordenens punkt 14, som var:

14) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 752

1) Til statsministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Vil statsministeren garantere, at EF-Domstolens ulovlige dom om arbejdskonflikter ikke får virkning for Danmark?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge Politiken den 10. december 1997 har EF-Domstolen den 9. december 1997 dømt Frankrig for passivitet i forbindelse med franske landmænds blokader af veje og motorveje i foråret 1993. Ifølge Ritzaus Bureau den 9. december 1997 hævder EF-Domstolen, at den slags protestaktioner er ulovlige, og Domstolen påstår, at nationale myndigheder, der ikke griber aktivt ind mod arbejdskonflikter, som hæmmer den frie varebevægelse, kan idømmes et erstatningsansvar. Hvis franske domstole anerkender EF-Domstolens afgørelse, kan det således få den absurde konsekvens, at den franske stat idømmes erstatningsansvar for at have undladt at gribe ind i den nævnte arbejdskonflikt.

Dommen retter sig også mod strejker, blokader og lignende arbejdskonflikter, som kan hindre varernes frie bevægelighed. EF-Domstolens afgørelse er klart ulovlig og i strid med den danske grundlov. Hverken grundloven eller unionstraktaten tillader EU at gribe ind i arbejdskonflikter eller tage stilling til en stats håndtering af arbejdskonflikter. Her er tale om et område, hvor Danmark ikke har overdraget beføjelser til EU.

At dommen er ulovlig understreges af det forhold, at EF-Domstolen i følge Ritzaus Bureau har taget stilling til, hvorvidt den franske ordensmagt burde have grebet ind over for demonstrationerne i 1993, ja, Domstolen er endog misfornøjet med, at der trods en lang række tilfælde af hærværk kun har været ét tilfælde af retsforfølgelse. Her blander Domstolen sig i en medlemsstats varetagelse af den offentlige ro og orden, hvilket krystalklart ligger uden for Maastrichttraktaten. EU's forsøg på at tage sig selv til rette må nu stoppes.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg går ud fra, at den dom, som spørgeren henviser til, er EF-Domstolens dom af 9. december 1997 i sag C-265-95, Kommissionen mod Frankrig.

Efter hvad der foreligger oplyst for mig, fremgår det af dommen, at sagen vedrører en lang række tilfælde af volds- og hærværkshandlinger, som franske enkeltpersoner og militante organisationer inden for det franske landbrug begik over en længere periode for at hindre importen af landbrugsprodukter. Det drejede sig især om produkter fra Spanien, men det gik også ud over italienske, belgiske og danske produkter. Der er med andre ord ikke tale om lovlige arbejdskonflikter, men om ulovligheder, der er strafbare efter fransk ret.

Domstolen dømmer den franske regering, fordi den ikke har opfyldt sin forpligtelse til at sikre varernes fri bevægelighed ved ikke i tilstrækkelig grad at have grebet ind over for disse ulovligheder. Den franske regering har endvidere undladt at retsforfølge gerningsmændene, selv om de var identificeret. Der er således ikke i dommen grundlag for den vidtrækkende fortolkning i relation til lovlige arbejdskonflikter, som spørgeren anlægger.

Keld Albrechtsen (EL):

Af den dom, som statsministeren også henviser til, fremgår det meget klart, at EF-Domstolen for det første begynder med at erkende, at det er staterne, der har enekompetence, for så vidt angår opretholdelsen af den offentlige orden og den indre sikkerhed. Det er Domstolen godt selv klar over, hvorefter Domstolen syv linjer efter skriver, at derfor vil den nu alligevel gå ind og tage stilling til sådanne sager.

Det, der er mit spørgsmål, er: Kan EF-Domstolen tage sig selv til rette og gå ind og blande sig i, hvordan de enkelte stater varetager deres straffelovgivning, hvordan de enkelte stater varetager den offentlige orden, som det kaldes, eller den indre sikkerhed? Kan EU nu afgøre, om dansk politi i fremtiden gør deres arbejde godt nok? Og kan EU pålægge Danmark erstatningsansvar og straffe, hvis EU nu mener, at dansk politi ikke varetager sine opgaver godt nok.

Skal jeg forstå svaret sådan, at en dansk statsminister eller den danske regering f.eks. i forbindelse med en arbejdskonflikt – lovlig eller ikke lovlig, det er jo ikke afgørende, det går jeg ud fra at statsministeren er enig i – nu accepte-